

REVISTA POLITICĂ

Abonamentele:

În Austro-Ungaria pe an pentru cărțurari 8 cor., pentru țărani 5 cor., în România și străinătate pe an 10 cor. Abonamentele se plătesc înainte la administrație și se pot face pe 6 sau numai pe 3 luni. Un număr 15 bani.

Inseratele:

se trimit numai la administrația foii și costă: un rând petit, sau spațiul său, prima dată 12 bani, a doua oară 18 bani, a treia oară 24 bani. — Scrisori nefrancate nu se primesc. — Manuscrisele nu se înapoiază.

Apare în fiecare Duminică.

Redacția și Administrația: strada Tâmplarilor N-rul 16.

Cum nu vii tu, Țepeș Doamne, ca punând mâna pe ei
Să-i împarți în două cete, în **nebuni** și în **mișei**.
Și în două temnițe large cu de-a sila să-i aduni,
Să dai foc la **pușcărie** și la casa de **nebuni**.

Eminescu.

După alegerea din Câmpulung.

La alegerea din 12 Decembrie pentru un deputat în parlament, în locul neuitatului conte Bellegarde, a reușit să fie ales d. George Sêrbu cu 4157 voturi față de d. George Boncheș, care a căpătat numai 2616 voturi din pricină, pe cari le arătăm în alta parte a foii noastre.

Dacă subtragem dela voturile d. Sêrbu pe cele neromânești, din partea jidanilor, nemților și rutenilor, d. Boncheș poate fi mândru de prima încercare. Agitația oarbă a aderenților d. Sêrbu, îndeosebi a celor străini nu o putem trece cu vederea. Am câștigat încă de mai înainte experiența dureroasă, că la noi hotărăsc alegerile străinii, în prima linie jidanii, cu banul, rachiul, minciuna și alte mijloace demoralizatoare de cari despun.

Noi, cei dela „Revista politică“, cari combatem *corupția și mișelia* din țară și în special din tabără noastră, suntem pe deplin mulțumiți de reușita noastră. Candidatul d. Dr. Reuș, care prin politica sa din ultimul timp l'a săpat și îngreșat pe binefăcătorul său, fostul deputat al Câmpulungului, contele Bellegarde, a căzut la alegere, cu toate că era sigur de reușită. A căzut jos ca ori ce om, ce urmează o astfel de politică condamnabilă; de a se urca pe cadavrul altuia.

Dar' cu căderea sa au primit totodată o lecție zdravănă și domnii Aurel Onciul și Florea Lupu, cari la îndemnul lui Coco Wassilko au proclamat candidat pe un om al lor, care avea să le promoveze toate scopurile, dacă era ales. Și cu toate că le-a reușit acelor politicieni șireți să seducă pe d. Iancu Flondor, ca să meargă chiar la Câmpulung, ca să susție și sprijinească cu orice preț candidatura omului lor; cu toate că au scris cu mult înaintea adunării din Câmpulung preoților, învățătorilor și tuturor gheșeftarilor să-l sprijinească pe Dr. Reuș — candidatul partidului a întrunit abia o pătrime din voturile date. Învățătura? De candidați cu purtare necinstită, puși cu deasila de compania politică Onciul-Lupu, chiar când ar avea sprijinul partidului, poporul nu mai vrea să știe, fie ei oameni cât de cumiți. Pentru că poporul s'a hrănit de atâta minte, el cere acum dela politicieni și puțină *cinste!*

Vor înțelege oare politicienii noștri strașnica palmă morală, ce le-au dat-o țărani munteni? Vor ști să tragă și alți candidați de deputație învățători din căderea d. Dr. Reuș, care din bărbatul de încredere al țărânimii și contelui, ale cărui bune intenții și cinste le cunoștea bine, a devenit un om izolat, desprețuit, ce stă jos în glodul *moral și material*, unde l'a asvârlit prietenia unor politicieni interesați. Și cât de ușor putea deveni și deputat și vicepreședinte al tribunalului din Suceava spre binele său și folosul nostru!

Aceasta-i *resplata* pentru oamenii, cari pun mai presus interesul lor, decât pe cel al neamului și-și pângăresc singuri cinstea. Căci în timpuri vitrege ca acestea, când dușmanii noștri tot progresează și ai noștri sunt atât de păcătoși și înglodați în afaceri private — *susținerea contelui Bellegarde în politica noastră, fie chiar cu forța*, era o *necesitate*, dacă nu chiar *datorie națională!* Dar politicianii noștri, la porunca neadormitului Coco Wassilko, (pe care Rutenii cuminți nu numai, că nu l'au alungat dela sine ca pe un străin, cum am făcut noi cu contele Bellegarde, dar l'au pus chiar în fruntea lor!) au prefăcut „datoria națională“ într-o *crimă națională*, scoțându-l din țară cu ajutorul jidanilor și a lui Coco Wassilko. La aceasta crimă națională sunt părtași deopotrivă d. Florea Lupu, Aurel Onciul și Iancu Flondor. Cauzele, din cari au purces ei dușmanos față de acest cinstit bărbat, ce a dat și le-ar fi putut da încă un ajutor neprețuit, le-am arătat pe larg cu altă ocazie. Dr. Reuș și primarul Hutu au fost uneltele lor oarbe, cu toate că erau „bărbați de încredere“ ai contelui în partid.

Dar D-zeu nu bate cu bota! Reuș și-a luat plata mai curând și mai amar de cum visa! Pe Hutu însă îl așteaptă zile negre pe urma faptelor sale. Și ca dâșii vor păți pe pe rând și patronii lor, pentru-că mai este o dreptate în cer, care nu lasă să piară poporul de urgia ce a căzut pe dânsul.

Că se apropie sfârșitul acestor politiciani se vede din desperatele și murdarele lovituri ale deputatului Aurel Onciul asupra „necuratei treimi“ dela Revista politică. Să fie oare nevoe d. Onciul de atâtea lovituri în capetele unui „moșneag muced“, a unui om „în capul căruia se încurcă toate firile de se fac nod“ și a unui student scăpătat? Nu ți se pare lupta în potriva acestor „cârpaci“ nemernici, proști și neputincioși ridiculă? Nu însemnează aceasta a da cu tunul în muște?

Sau îți spune un glas tainic că ți se apropie sfârșitul și că soarta a voit, în batjocură poate, ca acest sfârșit să ți'l facă tocmai trei oameni fără nume, neputincioși și desprețuiți de D-Ta? Sunt căderi umilitoare, pe cari soarta, care urcă și coboară oamenii, le pregătește tocmai celor mai îndrăzneți, în-

crezători și îngâmfăți prin mijloacele cele mai neînsemnate.

Dar politica aceasta, pe care alegerea din Câmpulung, a pus-o într'o lumină de tot urâtă, are și partea ei tristă: căderea d. Flondor.

Putem deci să fim mulțămiiți cu rezultatele noastre de până acuma. În atmosfera noastră politică începe să treacă puțin aer curat, răcoritor. Curentul odată început se va întări și va aduce și *morală*, ce ne lipsește.

Și nu putem să trecem aice cu vederea marele merit al contelui Bellegarde pentru purificarea politicei noastre prin retragerea sa demonstrativă din politică. Ea a fost poate cea mai mare și mai folositoare *faptă* a sa pentru noi. Căci ea este începutul mișcării de regenerare, cu care nădăjduim că se va inaugura o nouă și sănătoasă eră a politicei românești.

„Dacă prin depunerea mandatului meu — a spus contele câteva zile înainte de ce ne-a părăsit — deschizându-Vă ochii, V-am ajutat să vie ceva morală în țară, am făcut cea mai mare faptă pentru voi“

Ce privește pe d. Sêrbu, el ne-a fost la început un tovarăș cinstit, un frate în lupta, contra d. Reuș și a corupțiunii, și a fost chiar sprijinit indirect de noi. Soarta a voit ca tocmai d-Sa să vie în balotaj cu aliatul său Boncheș. Neputându-se face o înțelegere între amândoi candidații înainte de balotaj, din cauza intervenței unor factori străini interesați, au candidat amândoi mai departe; deși dorința noastră a fost, fiindu-ni simpatic și prieten d. Sêrbu, că poporul să aleagă fără agitație necinstită pe care'l va crede de mai potrivit.

D. Sêrbu este ales. Îl știm bărbat cinstit. Nu-i dorim decât să-și poată păstra cinstea, pentru a se arăta urmaș vrednic al înaintașului său. Iubire de-neam are. Dela ea așteptăm și fapte pentru neam. Ele vor trebui să vie cu atât mai curând, cu cât poziția sa ca urmaș al contelui Bellegarde este grea. Are ca înaintaș un om al faptei!

Să nu uite însă, că prin alegerea sa, câștigată aproape numai prin străini și mijloace puțin morale, întrebuițate de agitatorii săi, situația s'a îngreunat chiar dela început. Fă-

găduielile sale și ale bereznicelor săi nu le-a uitat poporul.

D-sa va trebui să-și caute razim puternic în popor și nu la politicieni, dacă voește să existe în politică. Și spre acest scop este necesară o înțelegere grabnică cu alegătorii săi români, cari cel puțin pe jumătate au dorinți, pe cari d-sa până la alegeri (pe care au decis-o străinii R. N.) a crezut că le poate ignora.

Ca să se mențină cinstiți și întregi în politică, ceia ce-i dorim, trebuie să le împlinescă Muntenilor dorințele lor. Atunci, și numai atunci va avea spatele poporului, de cari are lipsă un deputat conștiincios! Îi mai dăm un sfat: să se ferească de gura și mâna de aur a unor politicieni. Căci ele îi vor pregăti un sfârșit grabnic și trist, ca cel al șefului Flondor.

Să nu uite d. Sârbu că o întâmplare norocoasă la scos la suprafața politicei bucovinene într'un timp de prefaceri însemnate, și că este chemat să ia parte la rezolvarea unor probleme însemnate de morală politică, în tabăra noastră. Dela atitudinea D-Sale față de ele și deslegarea lor mulțamitoare atarnă toată cinstea și rușinea, ce o poate asigura un politician numelui său și dincolo de groapă!

Cum s'a agitat, să nu se mai agite între frați!!

Ne-am fi bucurat mult, dacă, după căderea d. Reuț, amândoi candidații remași în balotaj ar fi intrat în luptă cu mijloace cinstite. Dar nu s'a întâmplat așa. Pentru d. Sârbu s'a făcut o agitație nebună și demoralizatoare. Aderenții D-sale au lucrat cu mijloace, pe cari ne îndoim că le-ar putea proba D-Sa, care este un om cinstit și a veștejit totdeauna demoralizarea poporului la alegeri. Subtragând voturile jidanilor, nemților, rutenilor și altor străini, pe cari le-a căpătat d. Sârbu, dela voturile primite (4157) — aceste toate la porunca dușmanilor noștri și a căpeteniilor lor Wassilko, Straucher, Keschmann etc. rezultă, că d. Sârbu n'a primit mai multe voturi românești decât candidatul țărănesc Boncheș. Acesta se poate cu atât mai mult lăuda cu reușita alegerii, că miile D-Sale de voturi n'au fost câștigate cu bani, rachiu, înfricări, făgăduieli minciunoase ș. a. cum au câștigat agitatorii d. Sârbu voturi. El poate fi cu atât mai mulțămit și mândru de rezultatul alegerii, că a agitat în potriva sa și preoșimea în frunte cu d. consilier consistorial Bejan, învățătorimea (d. inspector școlar de țară Simionovici s'a întâmplat la

inspecție tocmai atunci N. R.) și „conducătorul“ politic al învățătorimii d. Chisanovici și nu mai puțin studențimea universitară cu conducătorii săi fruntași d. V. Ropcean și Busiu Siretean. Ce impresie a făcut asupra țărânimii această agitație nebună condusă de străini și dușmani ai poporului nostru în frunte cu **crucea** își poate fiecare închipui. Și apoi se mai miră unii, că inteligența noastră începe să-și piardă toată vază la țărâtime! Și era această demoralizare, această degradare a inteligenței noastre în față țărănilor de nevoe? Noi dela „Revista politică“ n'am fost contra d. Sârbu. După căderea d. Reuț eram să facem cu D-Sa, ca oameni cinstiți, o înțelegere. Dacă nu s'a făcut e vina multor necurați și interesați, cari se temeau de urmările alegerii „unui țaran“ mai rău ca de dracu. Dar credem, că și d. Sârbu va grijii ca să nu triumfeze interisații în politica noastră. De altfel rabdarea poporului, care are margini, va face ea sfârșit mișeliilor politice din tabăra noastră, mai degrabă decât să crede!!

Aflăm, că unii conducători erau să rămâie bătuți și că a curs și sânge în Câmpulung. Era asta de lipsă între frați?!

Chisanovici — Dolinschi.

(Nu ne identificăm în toate cele expuse. Vom mai reveni. N. R.)

Nu odată s'au auzit plângeri în publicul nostru că n'avem un ziar zilnic bine scris. Plângerile sunt întemeiate! Dacă putem scoate pe lângă ziarele românești și ziare nemțești, ca „Wahrheit“ și „Freie Lehrerzeitung“, cari deoarece discută chestiuni românești intime în față străinilor, cari ne rîd, n'au nici un rost — de ce n'am scoate oare un ziar politic românesc zilnic, la care să scrie și d-ții Aurel Onciul și Mihail Chisanovici, ca să poată învăța și publicul nostru larg ceva politică de la dâșii, nu numai străinii, cari n'ar trebui să știe toate tainele politice noastre.

Ziarele aceste tipărite de români în nemțește nu numai că nu ne aduc un folos real, dar ne strică mult. Un exemplu:

D. inspector Dolinschi din Humor este candidat, în urma activității sale rodnice și a meritelor sale pentru popor, în Solca. D. Mihail Chisanovici, care încă dorește să fie ales, nu află alt district în Bucovina întregă decât tot pe al Solcii. De aici conflictul. Și deoarece și deputatul Aurel Onciul a intervenit în contra uzului parlamentar, ca vicepreședinte al partidului, pentru d. Chisanovici și contra d. Dolinschi, este de prevăzut o nouă și puternică ruptură în sinul partidului, datorită excelenței sale organizații cu „ingerență preventivă“ și „înădușire a voinței poporului“, garantată prin statutul partidului.

Partea uricioasă a conflictului este, că d. Chisanovici îl atacă în modul cel mai vehement într'o serie de articole tipărite în „Freie Lehrerzeitung“ sub titlul defăimător de „Streber“. Vom discuta numai unele

pasage din aceste articole, din cari se vede tendința clară a autorului lor de a zdrobi cu orice mijloace pe contrariul său, fapt regretabil, care-l pune pe d. Chisanovici într'o lumină veche, foarte scârboasă și desavantajoasă, pentru D-sa, care zice că nu voește să treacă de „vânător de mandate și procopseală!“ Ni se pare că aceste sunt numai vorbe!

Să vedem ce zice d. Chisanovici.

„Principiul meu este, zice d-sa, că se poate lucra cu folos, dacă numai ai voință, și fără mandat“. Foarte bine! Atunci de ce te bați după mandat? „Sunt persoane, zice d-sa mai departe, cari cred că trebuie să intru în dietă, căci aș fi după părerea lor o putere de muncă veritabilă.“ Foarte bine! Cine spune însă că d. Dolinschi n'ar fi și el dacă nu în locul, cel puțin alături de D-ta tot o putere de muncă veritabilă?

Și apoi urmează atacurile la adresa d. Dolinschi, pentru a-l descalifica în fața învățătorilor. Aflăm cuvinte ca: „o nulă de trei ori subliniată“, „dușman al oricărei mișcări naționale“, „dușman neîmpăcat al emancipării învățătorimii“, „fără culoare“, „fără partid“ etc. tot minciuni sfruntate!

După ce-i află multe defecte ca om și ca inspector, se leagă d. Chisanovici după vechia metodă „democratică“ în mod foarte nedemn și necavaleresc de însăși soția și copiii D-sale. „D-na Dolinschi, zice d-sa, s'a lepădat de români și fiul d-sale părăsește ostentativ școala românească, pentru a intra în cea nemțască“. După informațiunile noastre putem desminti categoric aceste minciuni sfruntate și-i dăm sfatul să întrebe mai degrabă pe soția și copiii d-lui Aurel Onciul, al frunțașului nostru politic, cum stau cu naționalismul lor??

Toată lumea, chiar și prietenul d-lui Chisanovici, domnul profesor Tofan, care cunoaște bine districtul Humor, știe cât de mult a contribuit d. inspector Dolinschi la promovarea școlii. D. Chisanovici nu numai că contestă aceasta credință publică, ba el zice hotărât, că d. Dolinschi a destrăbulat-o chiar în multe privinți! Astfel districtul Humorului ar fi un „Eldorado al învățătorilor auxiliari“?? Spune că și judecătoriile se ocupă de învățatorii aceluia district. Da! Cu cei ce și-au pus obrazul pentru d. Onciul la alegere!

Se plânge d. Chisanovici că învățătoria districtului Humor nu voește să știe nimic de candidatul executiv al învățătorilor și că în 1907 nu i-au sprijinit candidatura. De vină-i d. Onciul, care a fost ales la Humor!

După ce mai spune că d. Dolinschi nu și-a câștigat nici un merit pentru școală și învățătoria, d. Chisanovici face concludsiunea: „Pentru o deosebită excelare a lui Dolinschi nu este nici o cauză și el nu trebuie proclamat în nici un caz candidat al învățătorilor“.

Nu pute aceasta, iubiți cetitori, a „oligarhie“, de care spus-am în numărul întâi al foii noastre, că este pericol să se încuibe în politica noastră? Fiindcă d. Chisanovici stă sub „aripele“ d-lor Onciul—Lupu—Flondor, crede că a monopolizat deja dreptul de reprezentant al învățătorimii??

Nu-i neagă nime capacitatea, meritele pentru starea sa, dorul de muncă, „fiindcă domiciliază la Cernăuți și are trecere în partid“. Dar să nu uite că-i trebuie încă o mare calitate, pe care desigur nu prea a avut prilej să o afe în societatea politicianilor, în care trăește: cinstea! Această cinste, învață să nu dai cu bota în cap celui ce e iubit de popor, pentru a-i lua tu locul.

Aceia nu-l putem crede, când ne asigură că atacând pe Dolinschi „nu voește de loc să facă agitație pentru sine“. Aceasta cu atât mai puțin, pentru că sfârșește articolul său cu o simplă denunțare, care îl presintă nu ca luptător pentru, ci ca un dușman al libertății învățătorimii.

Iată denunțarea:

„Nu ne îndoim că Excelența Sa domnul președinte al țării, cunoscut prin corectitudinea sa, îl va scoate pe „candidatul“ Dolinschi în timpul cel mai scurt din postul său; căci nu este compatibil ca un funcționar administrativ să păsească ca candidat în cercul său propriu de activitate, pentru a-și pute câștiga eventual și prin abus de „puterea funcțiunii sale aderenți“. Dar ce-i cu Reuț în Câmpulung??

Da, domnule președinte Bleyleben, scoate din posturile pe toți contrarii sau neaderenții d-lor Onciul—Lupu—Chisanovici și în 24 de oare ai curățit întreaga Bucovina de Români!!

Îți dai bine sama d. Chisanovici unde ne va duce acest sistem nefast de denunțări și persecutări? Cunoști fabula „toporul și pădurea“? Și ce va fi urmarea acestei tactice greșite a domnilor Onciul—Chisanovici? Că n'a fi ales acolo nici Dolinschi, nici Chisanovici, ci altul desigur nu un învățător. Este asta prietenie pentru învățători?

Rectificare.

„Nu este adevărat, că băncile noastre rurale funcționează greu sau nu funcționează de loc, ci adevărat, că cea mai mare parte a băncilor noastre populare funcționează bine și numai un procent disparent funcționează mai greu din cauza lipsei de persoane conducătoare instruite“. În această privința împrejurările băncilor noastre rurale nu se deosebesc de împrejurările băncilor rurale din țările vestice. Și acolo funcționează băncile rurale numai atunci bine, dacă în localitatea respectivă se pot acvira persoane cu devotament și pricepere pentru conducerea unei bănci rurale.

Bănci rurale cu funcționare bună se prefac așa zicând peste noapte în bănci slabe. Cauza? sau preotul sau învățătorul, care a fost sufletul conducător al băncii părăsind comuna fie de voie sau fără voie și cu ea și banca sătească, respectiva bancă fiind lipsită de bărbatul conducător destoinic, începe a tânji și a decăde până iarăși se află un suflet conducător, care știe a conduce bine o bancă rurală. Așa-i la noi, întocmai așa-i și în Vest. Apoi mai observăm, că în Vest unde organizația economică e mai veche decât la noi se întâmplă chiar și defraudări la băncile rurale. Nu este adevărat, că băncile rurale lucrând cu bani străini contribuie numai la înmulțirea averei străinilor plătindu-le dobânda pentru capitalurile împrumutate, ci adevărat, că băncile

rurale deși sunt nevoite la început să lucreze cu bani împrumutați, ele contribuiesc în prima linie la întărirea economică a membrilor ei pentru că membrii băncilor rurale capătă împrumuturi cu dobânzi mult mai ieftene și în condițiuni mult mai convenabile, decât dela cămătarii sătești sau orășănești. Țăranii noștri înainte de funcționarea băncilor sătești plăteau pentru banii împrumutați 20, 30, ba chiar 40% la sută. Afară de aceasta erau supti cu diferite batâruri în favorul cămătarilor. Azi asemenea stări sunt imposibile. Nu este adevărat, că poporul nostru nu cunoaște scopul băncilor sătești, ci adevărat, că poporul nostru cunoaște prea bine scopul băncilor sătești. Dovada ce mai bună e, că țăranii cumpără locuri cu banii relativ ieftini împrumutați dela băncile sătești, plătesc în mare parte foarte regulat interesele după împrumut și capitalul datorit succesiv în rate, încât țăranii stăruiți și trezi în maximum 5 ani de zile au câștigat falcea de loc curat. Adevărat e, că țăranii, unde pot și întrucât au bani disponibili, îi depun la băncile sătești. Băncile sătești au menirea de a primi bani spre fructificare și totodată de a da împrumuturi cât se poate de ieftene și convenabile. Țărănimea noastră se folosește de o potrivă în ambele direcțiuni de băncile sătești. Nu este adevărat, că pâlmași noștri nu depun la băncile sătești, nici un ban spre fructificare, ci adevărat, că foarte mulți pâlmași fac depuneri la băncile sătești. Nu este adevărat, că pâlmașii noștri cheltuese Duminica în cărșmă tot rezultatul muncii lor de o săptămână, ci adevărat, că acei pâlmași, cari sunt totodată și membri ai băncilor sătești cruță unde pot și fac depuneri la băncile sătești. Nu este adevărat, că țărănimea noastră n'ar fi deșteptată și îndrumată la economie, ci adevărat, că prin adunări și în scris am îndemnat totdeauna țărănimea spre cruțare și economie. Rezultatele noastre de până acuma sunt foarte îmbucurătoare și sperăm că nu va trece un deceniu și băncile noastre respective Centrala nu va mai avea trebuință de capitalul străin. Nu este adevărat, că locuitorii cei mai cu avere ai comunelor noastre n'ar fi părtași ai băncilor sătești, ci adevărat, că aproape toți fruntașii țărani sunt membri ai băncilor sătești. Nu este adevărat, că țărănimea noastră n'ar avea încredere în administrația corectă a băncii și ar avea temere, că nu va avea capitalul la dispoziție în caz de trebuință, ci adevărat, că tocmăi țărănimea cea mai sănătoasă face parte din băncile rurale și că tocmăi aceasta împrejurare dovedește în mod neîndoiehnic încrederea țăranilor în băncile sătești. Nu sunt așa de proști azi țăranii, ca să nu știe ei ce înseamnă garanția nelimitată a băncii sătești și ce siguranță li oferă această garanție. Nu este adevărat, că la acordarea împrumuturilor din băncile sătești, împrumutătorul nici odată nu e întreat la ce se vor întrebuința banii împrumutați, nu este adevărat, că conducătorii băncii sătești nu chibzuese nici odată, ori de scopul intenționat pentru care se face împrumutul este bun sau rău pentru prosperarea economică a împrumutatului, ori de întreprinderea ce voințe să o realizeze împrumutatul poate fi rentabilă sau nu și în cazul din urmă să se refuze împrumutul cerut, ci adevărat, că toate aceste precauțiuni de regulă se observă. Aceasta o putem ori și când dovedi prin martori și această dovadă e foarte necesară, dacă să nu se zugrume încrederea și creditul băncilor sătești prin critice nejuste ale unor oameni, cari nu-și dau seama despre importanța și consecvențele bănuielelor lor. Nu este adevărat, că la primirea părtașilor nu se procedează după sensul statutelor, și că se primesc bețivi, făcători de rele și alte persoane, despre cari se știe înainte că nu-s de cuvânt, ci de buluc, ci adevărat, că la primirea membrilor direcțiunile băncilor sătești proced conform dispozițiilor statutare, și că nu se primesc cu știință alți membri, decât aceia, despre cari nu există nedumeriri în privința morală. Dar chiar dacă s'ar întâmpla ici coalea vre o nesocotire la primirea membrilor, aceasta împrejurare nu se poate gene-

raliza la nici un caz, pentru că prin aceasta se infierează cu nedreptul țărănimea noastră ca o bandă de mișei depravați, și să zugrumă creditul băncilor sătești. Țărănimea noastră e în sine sănătoasă, harnică și muncitoare. Excepții se află la toate popoarele din Vest. Prin urmare e just, a judeca țărănimea noastră mai aspru decât pe aceia din alte țări. Nu este adevărat, că la băncile noastre sătești ar exista proceduri incorecte, cari ar zădărnici scopul băncii, ci adevărat, că asemenea proceduri nu există la băncile noastre sătești și dacă se ivese ici coalea și ajung la știrea forurilor de controlă, se înlătură imediat și radical. Nu este adevărat, că se întâmplă adese, că conducătorii băncii sătești nu proced obiectiv și desinteresat la acordarea împrumuturilor, ci adevărat, că de regulă conducătorii băncilor sătești proced obiectiv și desinteresat la acordarea împrumuturilor. Ici coalea în restimpul anilor se ivese neajunsuri, cari cum au străbătut la știrea Centralei au și fost radical înlăturate. Domnii dela „Revista Politică“ binevoiască a ni da cazuri concrete și noi promitem solemn, că vom urmări fără cruțare orice caz de abuz. A rădica bănueli generale, fără a arăta cazurile concrete ni se pare a fi neertat ba chiar periculos, pentru că asemenea bănueli tind la dărâmarea organizației noastre economice și e foarte ușor a dărâma ceea ce este, dar foarte greu a rădica alte organizațiuni mai perfecte. Nu este adevărat, că conducătorii băncilor iau bani sau zile de muncă sau cer „cinste“ pentru acordarea împrumuturilor, ci adevărat, că acordarea împrumuturilor se face fără ori ce răsplată. Aceasta este regula obicinuită pretutindine și e un atac grav la onoarea conducătorilor băncilor sătești inculparea d lor dela „Revista Politică“. Rugăm să ne comunicați cazurile concrete și noi vom face imediat rânduială. Nu este adevărat, că debitorul cheltuiește imediat după primirea banilor o parte însemnată din împrumutul luat la cărșmă, ci aderărat, că de regulă debitorii întrebuințează împrumutul luat pentru scopuri gospodărești. Adevărul acestei aserțiuni îl putem dovedi cu sute și mii de cazuri concrete. Ajunge dacă amintim, că țărani, ai căror moșii au fost până la 80% ale valorilor îndatorite, cu ajutorul băncii sătești și hărniciei au devenit în restimp de șase ani cruțatori activi, adică nu numai că au plătit datorile la cămătari, ci după șase ani de muncă pricepută au început a face deja depuneri la banca sătească. Dacă poate ici coalea s'a ivit și un țăran necumpătat, care n'a știut să se folosească rațional de ajutorul băncii sătești, nu rezultă din această împrejurare, că toți țăranii noștri ar fi niște ticăloși, cari nu știu a întrebuința rațional împrumuturile băncilor sătești.

Nu este adevărat, că conducătorii Centralei însoțirilor noastre economice și organele ei nu și-ar implini conștiincios chemarea lor, ci adevărat, că atât direcțiunea Centralei cât și consiliul de control își implinesc datorințele lor în modul cel mai conștiincios. Cu toții lucrăm gratuit, și cu vie satisfacțiune constatăm, că atât reviziunea comitetului țării cât și reviziunile băncilor, cari alimentează Centrala cu credite — și aceasta e lucrul principal pentru noi — ne-au adus totdeauna numai laude. Dacă neamurile străine, precum sunt Cechii, cunoscându-ne gestiunea noastră corectă, ne încredințează credite de multe milioane, atunci credem, că acest fact dovedește mai clar decât ori ce altă argumentațiune, că aserțiunile „Revistei Politice“ nu sunt adevărate și sunt numai potrivite, a discredită nu numai toată organizația noastră economică, ci chiar neamul nostru întreg. Nu este adevărat, că Centrala noastră s'a depărtat cu totul dela menirea ei statutară, ci adevărat, că Centrala pururea s'a ținut strict de dispozițiunile statutare. Vă rugăm să ne arătați un singur caz, în care Centrala ar fi călcat o dispozițiune statutară. Nu este adevărat, că Centrala noastră n'ar fi pentru alimentarea băncilor sătești și fructificarea capitalurilor lor neplasate, nu este adevărat, că Centrala noastră ar fi numai pentru mărirea influenței politice a

d-lui Dr. Floarea Lupu și a lipașilor săi, ci adevărat, că Centrala noastră alimentează băncile sătești cu 3 milioane coroane și că băncile noastre sătești n'au ajuns încă la acea treaptă de întărire, ca să aibă depuneri de prisos, cari ar fi de dat spre fructificare Centralei. Pentru aceasta e de lipsă o muncă sistematică de vre'o 10 ani și atunci nădăjduim la D-zeu, că și băncile noastre sătești vor ajunge treapta dezvoltării băncilor rurale din Vest și vor avea capitaluri proprii disponibile. Centrala noastră nu s'a amestecat în politică și nu s'a ocupat cu alta, decât exclusiv cu organizarea economică a poporului nostru. Ce a fost Centrala înaintea conducerii prin Dr. F. Lupu și ce e Centrala azi după 6 ani de conducere prin Dr. Floarea Lupu o dovedesc mai bine actele Centralei. Înainte de 6 ani Centrala noastră dispunea de un credit de abia 150.000. cor. pentru 150 însoțiri, pecând ea azi dispune de credite de preste 9 milioane coroane. Înainte de 6 ani domnea cea mai perfectă disordine, nu erau nici conturi, nici registre purtate în regulă, ba chiar delapidări se iviseră. De atunci incoace s'a introdus o organizație internă model, recunoscută de factorul cel mai competent — de bancherul Centralei. Nu este adevărat, că încercările preținse, de a înlătura pe actualul director Dr. Floarea Lupu dela conducerea Centralei s'au zădărnicit prin aceia, că imediat înainte de adunarea generală s'au primit părtași noi, cari nu sunt decât instrumente oarbe ale d-lui Dr. Floarea Lupu, ci adevărat e, că ori și când s'a primit fiecare Român, ce a dorit să fie membru al Centralei. Centrala adevărată ca și fiecare alt institut de credit are cel mai viu interes, ca să aibă cât se poate de mulți membri. Cu cât mai mare e numărul membrilor, cu atât mai puternic e institutul respectiv, cu atât mai mare e încrederea și creditul institutului. Invităm pe toți Românii, ca să între ca membri la Centrală, să convoace apoi o adunare extraordinară generală și să aleagă după plac o direcțiune nouă și un consiliu de control nou pentru Centrală. Nu este adevărat, că mulți părtași și anume cei mai onști s'au retras dela Centrală, ci adevărat, că la Centrală nu există alți părtași, decât numai onști și că numărul părtașilor nu numai că n'a dat înapoi, ci a crescut din an în an. Nu este adevărat, că Centrala a rămas numai pe mâinile d-lui Dr. Floarea Lupu fără control necesar și că celelalte organe administrative ar fi necunosătoare de cauză sau neglijente în împlinirea obligațiilor impuse prin statute, ci adevărat, că Centrala este administrată conștiincios de organele statutare și că organele Centralei își împlinesc obligațiile lor statutare în mod foarte conștiincios. Și noi zicem „ce a fost am văzut“ (cea mai mare destrăbălare), ce este vedem cu toții (incontestabilă ordine) și ce va fi vom vedea“.

Nu este adevărat, că Centrala de sub conducerea d-lui Dr. Floarea Lupu nu este administrată, cum ar trebui să fie, ci adevărat, că Centrala noastră are poate cea mai pricepută, curată și exactă administrație, ce se poate afla la institute de aceasta categorie. Amintim numai că înainte de vre'o doi ani a fost o delegațiune de experți din România și anume: Actualul guvernor al băncii naționale din România d. Vintilă Brăteanu, profesorul pentru economia națională dela universitatea din București Săulescu și actualul deputat și publicist de rang d. Duca, la noi în Bucovina și au studiat organizația și funcționarea Centralei noastre. Rezultatul a fost laudă și recunoștință.

Nu este adevărat prin urmare, că Centrala nu este încredințată la persoane potrivite, nu este adevărat, că administrația ei nu este bună, ci adevărat, că Centrala în urma conducerii pricepute a luat un avânt progres neașteptat în timp relativ foarte scurt de abia 6 ani.

Nu este adevărat, că Centrala a cumpărat o moară fără să știe ce scopuri economice au să se realizeze cu moara cumpărată, ci adevărat că Centrala a urmărit cu aceasta cumpărătură scopuri anume. Iată geneza cumpărării morii. La o adunare generală un reprezentant al

unei bănci sătești a exprimat dorința, ca să se înființeze hambare. Adesea se arunca în discuția publică probleme economice, fără ca inițiatorii să-și dea bine seama, dacă problemele atinse se pot realiza cu mijloacele și puterile de muncă disponibile. Înființarea hambarelor întimpină la noi deocamdată greutăți tehnice foarte însemnate. Numai bărbați specialiști ar putea realiza acest problem economic. Ei ar trebui să fie specialiști în cumpărarea și manipularea cerealelor, specialiști în negoțul cerealelor, specialiști în tehnica banului. Fără aceste trei condițiuni împlinite, ori ce încercare e menită peirei din capul locului.

Adevărat e, că lângă Schwechat muncitorii au o mică moară de vapor împreună cu hambare corespunzătoare și cu pitării. Aceasta întreprindere muncitorească merge și s'a probat foarte bine. În urma inițierii dela o adunare generală a Centralei și ivindu-se din întâmplare o mică moară de vapor împreună cu hambare foarte bune, Centrala s'a hotărât a expertisa moara și a intra în tratative cu proprietarea morii d-na Beldowicz. Scopul urmărit a fost, de a copia o organizație economică deja probată în Vest. Capacitatea maximală de macinat a morii e de 500 vagoane. 500 vagoane product măcinat pentru o țeară întreagă și alimentarea unei pitării în Cernăuț e o cantitate foarte modestă, dacă ne gândim, că numai Centralele însoțirilor au trebuința de 400 vagoane măcinis. S'a instituit o comisiune, ce a constat din d-nii: Maestrul silvic Ioan cav. de Cupareneu, administratorul silvic George Sêrbu și funcționarul Centralei (referentul secției agricole) d. Nicolae Iancu, apoi s'a cooptat ca expert tehnic pentru mașinerii d. Tit. Onciul care este lăcătuș, mașinist și electrotehnic diplomat. Expertisa a reușit unanim în favorul cumpărării morii. După multă târguială moara s'a cumpărat îndeosebi în vederea scopurilor Centralei și apoi în vederea rentabilității neîndoielnice. Nu este adevărat, că alte motive au existat la cumpărarea morii, nu este adevărat, că producțiunea unei morii nici de 400 vagoane nu s'ar putea face cu ușurință la clientela unui popor întreg din țeară. Moara avea să se exploateze în regie proprie. Referentul secției agricole a cîntreierat cu săptămânile satele, ca să asigure „săcara“ și porumbul pentru moară. Nici nu-și sfârșise bine d. Iancu colinda sa pe la sate, când s'a îmbolnăvit și s'a dus în concediu pe 8 luni de zile. Lipsind sufletul conducător al acestui ram de organizație economică, Centrala n'a avut alt mijloc de scăpare din aceasta perplexitate, decât să arândeze deocamdată pe trei ani moara până se va vedea sigur, dacă conducătorul secției agricole va fi în stare să realizeze respective să organizeze exploatarea morii în regie proprie. Mare meșteșug nu e aceasta organizație, dacă socotim, că muncitorii din Vest au deslegat același problem în mod perfect. Nimic decât numai muncă serioasă și exploatarea morii nu e o greutate neînvingibilă. Moara s'a arândat în condițiuni relativ foarte favorabile și prețul arândeii acopere pe deplin camăta pentru capitalul investit. Aserțiunile contrare sunt neadevărate. Neadevărata este și aserțiunea, că cumpărarea morii nu poate fi nici într' un caz rentabilă. Având noi o clientelă băștinașă am fi în concurență cu atât mai sigur învingători. Nu este adevărat, că direcțiunea Centralei a avut vre'o știre, că firma Hansi Weiss pe după spatele Centralei a tocnit cu D-na Beldowicz o proviziune de mijlocire, ci adevărat, că direcțiunea Centralei nici cu spatele n'a știut despre aceasta. Firma Hansi Weiss a pierdut procesul chiar pe baza mărturiei depuse sub jurământ de d. Dr. Floarea Lupu.

Nu este adevărat, că moșia Pătrăuț de jos a fost plătită dublu, după cum făcea prețul efectiv, ci adevărat, că pentru moșia din Pătrăuț de jos s'a plătit un preț real corespunzător împrejurărilor locale. Cumpărătura s'a făcut cu cea mai mare precauțiune. O comisiune anume instituită de vre'o 10 bărbați de încredere neîndoielnică, între cari au fost: megieșii moșiei d-nii Modest cav. de Grigoreca și răpaușatul Iancu cav. de Volcinschi, ambii

proprietari mari și gospodari de primul rang, ambii cunosători temeinici ai calității moșiei, pentru că ambii voiau la timpul său s'o cumpere, apoi consilierul consistorial Dionis cav. de Bejan, protopopul ținutal Artemie Berarin, maestrul silvic Iancu cav. de Cuparencu, exarch și profesor d. Petru Popescul, prof. George Tofan etc. s'a ocupat temeinic cu aceasta cumpăratură, pentru că cât pe ce era s'o facă Centrala rusască, care a cumpărat înaintea noastră moșia megieșă Pătrăuț de sus. S'a consultat păr. Mitric din Pătrăuț s'au consultat și țărani fruntași din Pătrăuț. Unanim s'a fixat prețul chiar de țărani însiși cu minimum 12 cor. pe prajină în mediu. După aceasta taxare prețul moșiei, care are o întindere de 3400 jugăre dintre cari jumătate arătură și jumătate pădure ar fi trebuit să ajung la 1,795.200. Moșia s'a cumpărat sub acest preț cu 1,550.000, deci cu 200 000 cor. mai ieftin. Prețul cumpărării l'au fixat bărbății de sus între ei în prima linie marii proprietari Grigorcea și Volcinschi. Pădurea e cam o treime pădure vechi, o treime pădure mijlocie și o treime pădure tânără. Dacă țărani nu pot deodată cuprinde moșia în loturi mici, trebuie să ne gândim, că țărănimea cei trei ani din urmă a suferit catastrofe economice, fiind anii foarte răi. Cu toate acestea pământurile se desfac pe încetșorul și în vre'o 3—5 ani se vor cuprinde de țărani. Nu este adevărat, că moșia Milișăuț de jos s'a plătit prea scump, ei adevărat, că moșia s'a plătit conform împrejurărilor economice. În cea mai mare parte moșia s'a desfacut chiar în primul an administrativ. Nu se întrebă la târg, ce a dat sau cu cât a cumpărat vânzătorul proprietatea sa, ci cât face și în ce condițiuni se poate cumpăra. La acest loc amintim ca exemplu numai, că pământuri cumpărate înainte de 10 ani cu prețuri modeste s'au urcat azi la sume întregite. Nu e de loc mirare, dacă moșiile cumpărate odinioară ieftin au azi o valoare factică îndoită ba și mai mult. Odinioară s'a cumpărat moșia Camena cu 160.000 cor. Azi s'a vândut după ce s'a scos lemn și piatră de aproape 1 milion coroane, cu 2,300.000 cor. Aceasta este adevărul. Cu toată stima:

Centrala însoțirilor economice române
din Bucovina în Cernăuț, piața principală N. 3.

La rectificarea Centralei însoțirilor economice române din Bucovina resp. a conducătorului ei d. Dr. Florea Lupu, tot odată president la banca țării, am răspuns prin corespondența primită din Cernăuț, publicată în numărul penultim al ziarului nostru. Corespondența această e bazată pe fapte concrete, cari pot fi probate în mod neîndoelnic și nu pe fantasii și combinațiuni. Am crezut că-i destul o botă la un car de oale și că conducătorii Centralei însoțirilor economice române din Bucovina vor ști să tragă însuși consecințele inevitabile, cari se impun imperios. Vom vedea ori de provocarea directă adresată de d. M. Chisanovici directoriului Centralei însoțirilor economice române din Bucovina va fi urmată...

Relativ la afacerile Centralei însoțirilor economice române din Bucovina constatăm de-ocamdată următorul fapt: Câtva timp înainte de a fi cunoscut public faimosul angajament

al Centralei pentru întreprinderile cu exploatarea pădurilor, un înalt funcționar ministerial a controlat Centrala. Rezultatul stabilit la controla aceasta l'a intimat în scris direcțiunii Centralei. Persoane de pozițiune înaltă, cari s'au informat la amintitul inspector ministerial au aflat și citit emisul adresat directoriului Centralei. După împărtășirile persoanelor amintite, cari merită încredere necondiționată și n'au nici un interes a spune un neadevăr, afacerile Centralei au fost criticate în amintitul emis în mod de tot defavorabil. În emisul acesta directoriul Centralei a fost provocat să observe strict dispozițiunile statutare și să nu se deparțe de scopul fixat în statute. Adus-au șeful Centralei d. Dr. Florea Lupu cuprinsul emisului amintit la cunoștința tuturor membrilor directoriului și adunărilor generale ale numitului instituit de credit? De ce se ferește a face cunoscute constatările inspectorului ministerial relative la afacerile Centralei? Pentru-că a aflat poate inspectorul ministerial afacerile Centralei corecte și ireproșabile? Faptul acesta e probă evidentă, că toate, ce s'au susținut în ziarul nostru relativ la administrația Centralei sunt adevăruri incontestabile. Membrii Centralei, cari au dreptul să se informeze din actele ei, să ceară dela d. Dr. Florea Lupu emisul amintit și să se convingă, ori de cele susținute de noi sunt adevărate sau ba! Dacă d. Dr. Florea Lupu va nega existența emisului amintit, vom nomina persoanele, cari au cunoștința sigură și detaliată despre critica făcută Centralei însoțirilor economice române din Bucovina de inspectorul ministerial.

Știri mărunte.

O prelegere. Duminică în 11 Decembrie a avut Suceava fericirea să audă vorbind pe distinsul profesor de limba și literatura românească dela universitatea noastră din Cernăuț. Din ordinul „societății universitare pentru prelegeri populare“ D-Sa a vorbit Sucevenilor despre „Schite din istoria literaturii române în întâia jumătate a secolului XIX-lea“. Prelegerea s'a ținut în spațioasă sala de exorte a gimnasiului nostru gr. or. A fost salutat — conferențiarul — cu cuvinte calde din partea conducătorului gimnasial d. Constantin Procopovici. Interesanta conferință a fost ascultată cu mult interes de un public, după părerea noastră, prea puțin numeros. Au fost vre-o două sute persoane, dintre cari pe jumătate gimnaziști. Vina o poartă poate și faptul, că s'a așisat târziu conferința și că a fost vreme rea. Să sperăm, că la proxima conferință a d. Pușcari, pe care a făgăduit-o Sucevenilor, va fi mai nume-

ros public. N'ar putea oare să aranjeze vre-o societate de ale noastre un ciclu de prelegeri acum după ce s'au isprăvit lucrările cele mari, cari absorbiau puterile multora: palatul național și prăvălia românească?

„**Neamul românesc**” și demisia. În nr. 113 al revistei d. N. Iorga „Un român” din Bucovina, pe care îl cunoaștem, publică un lung și documentat articol despre situația bucovineană după demisia d. Flondor. Cu toate că nu putem fi înțeleși cu toate părerile autorului, ne bucură cinstea sa de cronicar și năzuința sinceră de a contribui prin articole obiective la lămurirea situației noastre, lucru, pe care și noi ne silim să-l facem. Combătându-l pe părintele At. Gherman dela „Foaia poporului”, d-sa spune că „motivele” înșirate de D-Sa nu pot fi cele adevărate, cari l'au făcut pe d. Flondor să demisioneze, deci nici reparația „Revistei politice”. Greșește numai corespondentul, când crede, că „măine, poi-măne va închina steagul gruparea dela Suceava”. Nu frate! Steagul nostru va sta atâta vreme sus, cât timp nu vom vedea întronată în politica noastră cinstea! Și dacă nu vor ajuta, controlul, critica și lămuririle noastre, atunci, cu părere de rău ne vom preface în steag de luptă, după cum am făgăduit. Sunt atâți nemulțămiiți, înșelați și nedreptățiți la noi în țară, încât n'avem frică de toți politicienii noștri în frunte cu atot puternicul Aurel Onciul, mai cu samă că vechea sa aderență s'a redus foarte considerabil și lipsesc acum și fondurile pentru trezirea entuziasmului de altă dată! Ne credem însă datori a răspunde din articolul amintit un pasaj, care întregeste explicările noastre privitoare la demisia d. Flondor și merită a fi cunoscut și la noi în țară de publicul larg:

„Se spune, că această lămurire a lucrurilor d. Iancu Flondor, care e un caracter deschis și lămurit, voia să o ducă până la evidență completă și spre acest scop să fi cerut dela d. Florea Lupu să se retragă cu totul din politica militantă a partidului și să rămâie numai președinte al băncii țării și șef al întreprinderilor amintite. (afacerile cu pădurile fondului). Această pretenție justă a șefului însă, se spune, că a fost respinsă, ba se zice, că d. Fl. Lupu în felul său brusc, să se fi exprimat că tot cu acel drept poate cere și el dela d. Flondor să se retragă din rosturile-i de gospodar. Și atunci, în fața acestei situații, d. I. Flondor să fi luat hotărârea de a se retrage dela conducerea partidului. Deci nu atât în „discordia și lupta”, care din nou a început a se încuibă între frați, ci mai mult în neînțelegerile interne și în nemulțămirea șefului cu stările de lucruri „din partid, este a se căuta cauza demisiei sale”. Și părintele Gherman, altă dată admiratorul d. Iancu Flondor, iar azi sluga lui Aurel Onciul, (care i-a numărat odată vreo 50 de minciuni în „Voința”) ca un fariseu din vechiul testament nici nu voește să știe de aceste pricini adevărate, ci, ca și stăpânul său, dă toată vina pe noi, „**nemerincii**” dela Suceava!

Spune-mi cu cine îmblî, părinte Gherman, și-ți vom spune ce plătești!!

Rezultatul catastrului național. La vremea sa în „Patria” și acum în „Foaia poporului” d. Aurel Onciul buciună despre un preînș succes al nostru pe urma noului catastrostru național. Este o înșelare de sine! Din tabela statistică oficioasă rezultă, că în cele 12 districte

politice din Bucovina avem 66.569 alegători Români și 64.673 Ruteni. Dar să nu uităm, că în catastrul nostru au fost trecuți și cei 1811 Unguri din satele Andreasfalva, Hadic-falva și Istensegits. Dacă îi subtragem pe aceștia rămânem cu un plus de 85 alegători față de ruteni. Slab progres! Cu toate că d. Onciul într'un intervier acordat zilele aceste unui redactor al ziarului „Minerva” din București a repetit din nou minciuna, că noi îi românim pe Ruteni! Bieții Ruteni! Cum au să dispară ei din patria lor, cutropiți de politicienii noștri de sub conducerea aprigului Coco Wassilko. Dacă nu le va asigura de bună vreme Aurel Onciul școala și biserica vor peri în scurt, de nici nu le va mai ști cineva de nume, doar răscolind „Privitorul” din Brünn!

O nouă „Voința poporului”. Poporul nostru poate fi mândru! După apunerea „Patriei”, vicepreședintele partidului național, văzându-se amenințat în existența sa politică, a reînviat „Voința poporului” de tristă memorie și odată cu ea sudalmele îngropate în ea de lucefieri fostului curent „democrat”. Dela 4 Decembrie a. c. încoace apare la Cernăuț „Foaia poporului” a d. Onciul și compania, îndrăznind să se numească „Organul Românilor din Bucovina”. Pelângă acest atribut însușit pe nedrept, foaia d. Onciul dovedește și de fapt, că nu merită un asemenea atribut și tot Românul de bine ar trebui, să isgonească dela sine această foaie plină de batjocuri și sudalme. Să dăm numai câteva pilde din cele 2 numere dintâi ale noiei „Voințe”: necurată treime, îi cade inima în izmene, treapdă, golani, moșneag muced, să-i săruți buca, arhanghel cu aripi de găscă, (contele Bellegarde!) a ros cu dosul scaunele judecătorilor, student scăpătat, schimbă cămeșa numai de paști, zoaie, ce lucru este a scoate coadă chiar precuratei fecioare pentru-că a făcut prunc, eu doară nu port reverendă și nici nu-s călugăr, pot să fac ce-mi place, răsfocesc ismenele desbrăcate, lepădați, ticăloși, trăi în fărădelege, a spurcat pe o fată, cătea lătrătoare, astupa botul, bătăranii, mișei ordinari etc. Se înțelege, că la astfel de argumente ale d. Onciul nu putem răspunde și nici nu vom încerca să pierdem vremea cu așa ceva. Este lucru știut de toți: acel cu musca pe căciulă se apară cu minciuni și la nevoie caută a te birui cu batjocuri și înjurături. Despre asta nu ne prea pasă, numai ni-i milă de sermanii cetitori ai noului „Organ al Românilor din Bucovina”! Singurul mijloc de a-i astupa isvorul bărfelilor ar fi ca cetitorii să o refuze, chiar când li s'ar trimite gratuit, ca răpăusată „Voință”.

Bine zice d. Iorga despre „Foaia poporului”: **are grosolanii înspăimântătoare** supt iscălitura d. Aurel Onciul. **E mirare cum acest ton mai poate fi admis de cetitori”.**

Și în numărul din urmă: banditism politic, nu alta.

Jonglerul politic d. Aurel Onciul amenință tot cu pâri. Nu ne pasă, căci avem dovezi. Cetind aiurările grosolane ale D-Sale în ultimul număr din „Foaia poporului” ne cuprinde o milă, văzând cât de departe a ajuns. Vom răspunde numai cât este de lipsă pentru informațiunile publicului.

Poșta redacției.

Sentinela în Ch. Frumosul articol l'om publica în numărul viitor. N'a fost până acuma loc. Scuză!